

РЕВИЗИОНЕН АКТ

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 118 и чл. 119 ОТ ДОПК

I. МЯСТО НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ В ОБЩОТО РЕВИЗИОННО ПРОИЗВОДСТВО

II. ФУНКЦИИ НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ

Ревизионният акт е индивидуалният административен акт, с който:

1. се установяват, изменят и/или прихващат задължения за данъци и за задължителни осигурителни вноски;
2. възстановяват резултати за данъчен период, подлежащи на възстановяване, когато това е предвидено в закон;
3. възстановяват недължимо платени или събрани суми.

III. ПРАВНА СЪЩНОСТ НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ

Ревизионният акт е индивидуален административен акт. Същият съдържа властническо изявление на орган на държавната власт. Във всички случаи това волеизявление включва установяването на задълженията. Възможно е да се съдържа властническо изявление, с което се задължава задълженото лице да изпълни, т.е. да заплати задължението, ако с ревизионния акт са установени задължения по-големи от декларираните от самия данъкоплатец. Съответно също така е възможно с ревизионния акт да се направи

РЕВИЗИОНЕН АКТ

волеизявление на административния орган за прихващане или възстановяване на недължимо платени или събрани суми. Ревизионният акт подлежи на административно обжалване пред съответния директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” (ОДОП) при Централно управление на НАП. Влезният в сила ревизионен акт е стабилен индивидуален административен акт. Той не може да се оттегля и подлежи на изменение само в изрично предвидените от закона случаи – чл. 133 от ДОПК.

ВНИМАНИЕ! Ревизионният акт представлява изпълнително основание. Въз основа на него могат да се предприемат мерки за принудително изпълнение.

IV. ОРГАНИ, ОПРАВМОЩЕНИ ДА ИЗДАДАТ РЕВИЗИОННИЯ АКТ

С измененията на разпоредбите на [чл. 119 и чл. 120 от ДОПК](#) (ДВ, бр. бр.82 от 26.10.2012 г., в сила от 01.01.2013 г.) е въведена промяна в органите, които издават ревизионните актове. При действието на старата редакция на чл. 119, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт се издаваше от органа, определен като компетентен за издаване на ревизионния акт (КОРА) със заповед от органа, възложил ревизията.

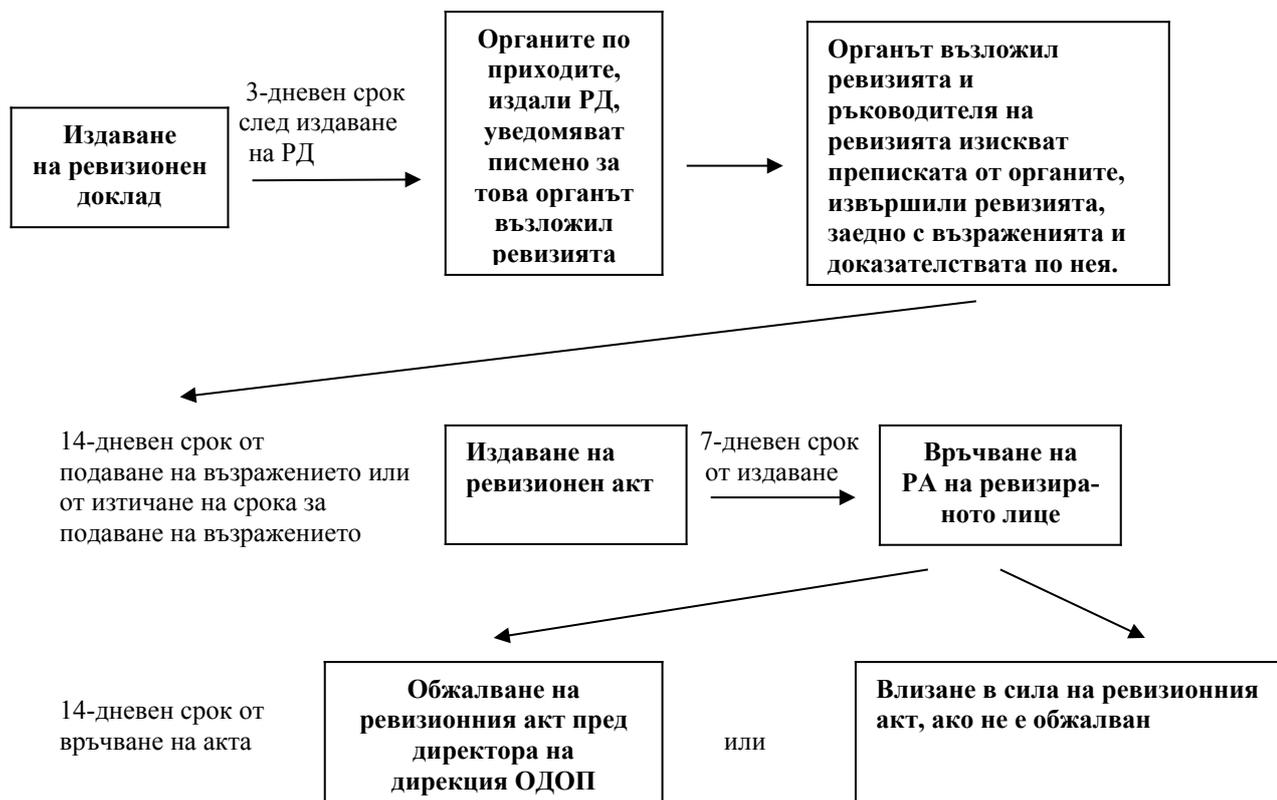
Считано от 1 януари 2013 г., от която дата влиза в сила новата редакция на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава едновременно от двама компетентни органи по приходите – от органа, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията.

В новата редакция на [алинея 3 на чл. 119 от ДОПК](#) (също в сила от 01.01.2013 г.) е предвидена и хипотезата за **преодоляване на несъгласие между органите**, които следва да издадат ревизионния акт или да прекратят производството поради недопустимост. В този случай, ревизионният акт се издава от друг орган по приходите, определен от териториалния директор или от оправомощено от него лице, въз основа на писмено уведомление от органа, възложил ревизията.

V. ПРОЦЕДУРА ПО ИЗДАВАНЕ НА РЕВИЗИОНЕН АКТ

РЕВИЗИОНЕН АКТ

Процедурата по издаване на ревизионния акт започва с издаването на ревизионния доклад.

VI. КОМПЕТЕНТНОСТ НА ОРГАНА КОМПЕТЕНТЕН ДА ИЗДАДЕ РЕВИЗИОННИЯ АКТ

След писменото уведомление от органите по приходите, извършили ревизията за изготвянето на ревизионния доклад, *оправомощените да издадат ревизионния акт компетентни органи по приходите – органът, възложил ревизията и ръководителя на ревизията*, следва да се запознаят с извършената ревизия, ревизионния доклад и възраженията по него, както и с всички доказателства, събрани от органите по приходите и представени от ревизиращото лице.

Ако се прецени, че фактическата обстановка не е изяснена или ако в следствие на постъпилото възражение се налага събирането на нови доказателства, органите,

РЕВИЗИОНЕН АКТ

оправомощени да издадат ревизионния акт, имат право да извърши съответните процесуални действия, за да събере необходимите доказателства.

ВНИМАНИЕ! Органите, компетентни да издадат ревизионния акт, са длъжни да обсъдят направените срещу ревизионния доклад възражения и представените доказателства. Ако отхвърлят възраженията, следва да се мотивират защо ги отхвърлят.

ВНИМАНИЕ! Органите компетентни да издадат ревизионния акт не са обвързани от мотивите на ревизионния доклад и имат право да приемат различна фактическа обстановка или други правни изводи в своите мотиви за издаване на ревизионния акт.

VII. РЕКВИЗИТИ НА РЕВИЗИОННИЯ АКТ

Ревизионният акт трябва да съдържа:

1. името и длъжността на органите, които го издават;
2. номера и датата на акта;
3. данни за ревизираното лице;
4. обхвата на ревизията и другите обстоятелства от значение за извършването ѝ;
5. мотиви за издаване на акта – органите, които издават ревизионния акт може да

използват мотивите от ревизионния доклад като директно препратят към него;

ВНИМАНИЕ! Когато има възражения по ревизионния доклад и са събрани допълнителни доказателства, независимо дали са представени от ревизираното лице или са събрани служебно от органите компетентни да издадат ревизионния акт, те следва да бъдат обсъдени задължително като ревизионният акт се мотивира отделно от ревизионния доклад с оглед на новите обстоятелства в производството.

6. разпоредителна част, с която се определят правата, задълженията или отговорностите и начинът и срокът за изпълнението им;

7. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва актът;

РЕВИЗИОНЕН АКТ

8. подпис на органа по приходите, издал ревизионния акт.

По отношение на реквизитите на ревизионният акт идентични с тези на ревизионния доклад (Виж Фиш II.V.6 „Ревизионен доклад”).

ВАЖНО! Ревизионният доклад се прилага към ревизионния акт и е неразделна част от него.

VIII. ПРЕКРАТЯВАНЕ НА РЕВИЗИОННОТО ПРОИЗВОДСТВО

Възможно е в редки случаи издаването на ревизионен акт да е процесуално недопустимо. В тези случаи вместо ревизионен акт се издава заповед за прекратяване на ревизията. Прекратяване се налага например:

- ако за същия период за същото задължено лице и за същите задължения е налице издаден друг ревизионен акт /освен в случаите на изменение на влязъл в сила акт в случаите на чл.133 – 134 от ДОПК/;
- когато ревизията се извършва от териториално некомпетентен орган по приходите;
- при настъпила смърт на физическо лице, което е страна в производството;
- когато юридическо лице, страна в производството, престане да съществува.

Относно последните два случая виж фиш I.IV. 8 – „Прекратяване на производството” .

[Обратно към съдържанието на наръчника.](#)